

482.

Ze Želetic.

Pod-me chlapci, do - mu, už ten čas při - cho - dí,
už tá ja - sná hvě - zda za ho - ry za - cho - dí.

Podme, chlapci, domu,
už ten čas přichodí,
už tá jasná hvězda
za hory zachodí.

Nepůjdeme domu,
až bude bílý deň,
aby lidé řekli,
že z kostela idem.

483.

Z Kopřivnice.

Do - mu, chla - pci, do - mu, už nam čas do - cho -
di, už ta ja - sna hvě - zda zpo - za hor vy - cho - di.

Domu, chlapci, domu,
už nam čas dochodí,
už ta jasná hvězda
zpoza hor vychodí.

484.

Z Kopřivnice.

Hu - sli - čky ja - vo - ro - ve, jak vy pě - kně hra - je -
tě; a jak my do - mu při - jděm, vy že - ni - čky
nam la - je - tě.